

Inspreektekst Raadscarrousel gemeente Velsen d.d 11 januari 2018

Beste leden van de raad, geachte voorzitter,

Ik zit hier met gemengde gevoelens.

De afgelopen periode is heftig geweest en heeft veel leed veroorzaakt, bij iedereen die betrokken is bij onze mooie schouwburg. Helaas kunnen we wat gebeurd is niet terugdraaien. Het enige dat we kunnen doen, is de schouders er onder zetten, en ervoor zorgen dat onze schouwburg weer toegerust is voor de toekomst. En dat kan.

Dat is de andere kant van mijn gevoel. Ik zit hier ook met trots. Ik ben trots op onze mensen die de afgelopen periode ervoor hebben gezorgd dat de Velsenaren, maar ook liefhebbers uit de regio, onze voorstellingen konden blijven bezoeken. Trots dat zij, ondanks de onzekerheid en het verdriet, elke keer toch weer die deuren open deden om mensen een mooie middag of avond te bezorgen. Trots op het feit dat elke artiest ons vertelt hoe bijzonder onze schouwburg is en hoe fijn ze het vinden om hier op te treden.

We zijn van ver gekomen. Een vertrouwensbreuk tussen directeur en bestuur, zieke medewerkers, een stuurloze organisatie. In april 2017 zijn mijn collega Maurits Haenen en ik gevraagd een advies te geven aan het toenmalig bestuur over de bestuurlijke impasse. Begin september hebben we dat aan hen gepresenteerd. We hebben ervoor gekozen vooruit te kijken en een aantal aanbevelingen te doen, wat dit mogelijk zou maken. Op ons advies aan het toenmalig bestuur een interim-bestuur aan te stellen, hebben zij ons verzocht deze taak op ons te nemen. Sinds 8 september vormen dhr. Haenen en ikzelf het interim bestuur van de schouwburg, sinds 1 december aangevuld met dhr. Westhof. Ons eerste besluit was het aanstellen van Manon Koers als zakelijk directeur van de schouwburg. Ten tijde van het schrijven van ons advies hadden wij nog de hoop en intentie onze interim periode eind 2017 af te ronden. De huidige financiële situatie heeft ons echter doen besluiten deze periode te verlengen. De financiële positie bleek eind november, nadat de financiën door de zakelijk directeur volledig doorgespit waren, nog slechter dan gedacht. En natuurlijk overspoelde ook ons een gevoel van moedeloosheid. We gingen de psychologische grens van 1 miljoen

over. En daarmee waren we er nog niet. Ook de organisatie dient versterkt en verbeterd te worden en daar hebben we zelf geen geld voor. Daarop hebben we elkaar, bestuur en directie, eerlijk de vraag gesteld: hebben we er vertrouwen in? Daar konden we allemaal volmondig JA op zeggen. Eindelijk hadden we het gevoel grip te hebben op de financiën, het gevoel dat we in control waren, wisten we wat er moest gebeuren en wisten we ook wat daarvoor nodig was.

En daarmee komen we bij het gevoel dat ook leeft. Het gevoel van waardering voor het college, dat ook zij vertrouwen heeft in de toekomst van de schouwburg. En geloof u mij, dit ging niet zonder slag of stoot. Ik zit hier ook met een gevoel van nederigheid. Wij zijn ons zeer bewust van wat wij van u vragen. Anderhalf miljoen euro is heel veel geld. Geld van de Velsense gemeenschap. Maar dat zo hard nodig is om de schouwburg toekomstbestendig te maken. En de Velsenaren hun schouwburg en daarmee hun “avond uit” te laten behouden. Zonder deze bijdrage kunnen we de schouwburg niet overeind houden. Zonder deze bijdrage zal er een eind komen aan 80 jaar stadsschouwburg Velsen. Wij hopen dat het zo ver niet hoeft te komen. Wij hopen dat wij bij u het vertrouwen kunnen wekken dat wij er klaar voor zijn. Klaar voor de toekomst. En dat we er alles aan willen en zullen doen om dit aan u en alle inwoners van Velsen te bewijzen.

Ik dank u voor uw aandacht.